

Bài Học 12 * 14 Tháng 9 – 20 Tháng 9

Sự Cải Cách: Hàn Gắn Những Mối Tương Giao Đổ Vỡ

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: 2 Ti-mô-thê 4:11; Phi-lê-môn 1-25; 2 Cô-rinh-tô 10:12-15; Rô-ma 5:8-11; Ma-thi-ơ 18:15-17.

Câu Gốc: “Vì nếu khi chúng ta còn là thù nghịch cùng Đức Chúa Trời, mà đã được hòa thuận với Ngài bởi sự chết của Con Ngài, thì huống chi nay đã hòa thuận rồi, chúng ta sẽ nhờ sự sống của Con ấy mà được cứu là dường nào!” (Rô-ma 5:10).

Ngay cả sau lễ ngũ tuần, nhiều lúc có sự không đồng ý và cãi vã trong vòng tín đồ. Tân Ước cho nhiều thí dụ về các vị lãnh đạo và thuộc viên trong hội thánh giải quyết những sự thách thức này thế nào. Những nguyên tắc này rất quan trọng đối với hội thánh ngày nay. Khi chúng ta dùng những nguyên tắc của Kinh Thánh để giải quyết các nan đề thì sẽ thấy những kết quả tích cực.

Trong bài học tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu về sự phục hồi các mối tương giao. Các cuộc phục hưng trong quá khứ dẫn đến sự hàn gắn các mối tương giao. Đó là vì Đức Thánh Linh đem người ta đến gần với Đức Chúa Trời và với nhau. Đức Thánh Linh phá đổ những sự ngăn cách trong mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời. Ngài cũng phá vỡ những ngăn cách trong các mối tương giao của chúng ta với nhau. Thí dụ lớn nhất của quyền lực phúc âm không phải hội thánh giảng gì *nhưng hội thánh sống thế nào*.

“Nếu các người yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhận biết các người là môn đồ ta” (Giăng 13:35). Không có tình yêu thương này, tất cả những gì chúng ta nói về sự phục hưng và cải cách sẽ không đạt được gì cả.

Từ Môi Tương Giao Đổ Vỡ Tới Tình Bạn

Phao-lô và Ba-na-ba cộng tác để làm chứng về Đức Chúa Giê-su. Nhưng họ có vài điều bất đồng ý (Công vụ 15:36-39). Phao-lô không thể tin tưởng Giăng Mác. Có thể sự giảng dạy phúc âm có những nguy hiểm nên Giăng Mác có lần đã bỏ Phao-lô và Ba-na-ba và trở về nhà.

“Sự bỏ đi của Mác khiến Phao-lô phán đoán anh ta cách nghiêm khắc. Nhưng Ba-na-ba có tinh thần tha thứ hơn đối với Mác vì sự thiếu kinh nghiệm của Mác. Ba-na-ba nghĩ Mác không nên bỏ sự giảng dạy vì Ba-na-ba thấy Mác có những tài năng có thể giúp anh ta trở thành một người hữu dụng cho Đấng Christ.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 170.

Đức Chúa Trời dùng tất cả những người này. Nhưng nan đề giữa họ cần phải được giải quyết. Phao-lô, người giảng về ân điển, cần ban ân điển cho thầy giảng trẻ tuổi đã một lần làm ông thất vọng. Vị sứ đồ giảng về sự tha thứ cần phải tha thứ. Giăng Mác phát triển dưới sự hướng dẫn nâng đỡ của Ba-na-ba. Về sau, Phao-lô dường như cảm động về những sự thay đổi của Mác.

Hãy đọc Cô-lô-se 4:10, 11 và 2 Ti-mô-thê 4:11. Những bức thư của Phao-lô từ nhà tù gửi cho Ti-mô-thê và hội thánh tại Cô-lô-se cho thấy thế nào sự tôn trọng của ông đối với Giăng Mác và công việc của người như một thầy giảng trẻ tuổi?

Thật ra Kinh Thánh không nói nhiều chi tiết về sự hòa thuận của Phao-lô đối với Giăng Mác. Nhưng điều ghi trong Kinh Thánh thì rõ ràng. Giăng Mác trở nên một trong những người giúp đỡ mà Phao-lô tin tưởng. Phao-lô giới thiệu Mác là “người cộng sự” cho hội thánh ở Cô-lô-se. Vào cuối đời của Phao-lô, ông khuyến khích Ti-mô-thê đem Mác đi theo tới La mã vì Giăng Mác là người “có ích cho ta trong sự hầu việc Chúa”. Chức vụ của Phao-lô đã được thầy giảng trẻ tuổi này giúp đỡ rất nhiều. Rõ ràng là Phao-lô đã tha thứ cho Mác. Bức tường ngăn cản giữa hai người đã bị phá vỡ, và họ có thể làm việc chung với nhau vì phúc âm.

Làm thế nào chúng ta học để tha thứ cho những người làm tổn thương hay làm chúng ta thất vọng? Đồng thời, tại sao sự tha thứ không luôn luôn phục hồi mối tương giao đã bị đổ vỡ?

Từ nô lệ Tới Làm Con

Trong khi bị tù ở La Mã, Phao-lô gặp một người nô lệ chạy trốn tên là Ô-nê-sim. Ô-nê-sim đã trốn từ Cô-lô-se và tới La Mã. Phao-lô biết chủ của Ô-nê-sim. Bức thư gửi Phi-lê-môn là lời nài xin của Phao-lô với bạn mình để phục hồi mối tương giao với tên nô lệ đã bỏ trốn.

Phao-lô coi trọng các mối tương giao. Sứ đồ biết các mối tương giao đổ vỡ có hại cho sự phát triển thuộc linh. Phi-lê-môn là một người lãnh đạo hội thánh ở Cô-lô-se. Nếu Phi-lê-môn có sự cay đắng đối với Ô-nê-sim, thì đó sẽ là một vết nhơ trong sự làm chứng về Chúa của ông ta.

Hãy đọc Phi-lê-môn 1-25. Từ những câu này, chúng ta học được *những nguyên tắc* nào về sự phục hồi các mối tương giao? Xin hãy nhớ, chữ quan trọng là *những nguyên tắc*.

Lúc đầu, điều ngạc nhiên là Phao-lô không nói mạnh hơn để chống lại sự xấu xa về nô lệ. Nhưng Phao-lô có chương trình tốt hơn. Phúc âm phá vỡ tất cả sự phân rẽ trong các nhóm (Ga-la-ti 3:28). Sứ đồ sai Ô-nê-sim trở lại với Phi-lê-môn, không phải như một tên nô lệ nhưng như là con trai của Phao-lô trong Đức Chúa Giê-su và như “anh em yêu dấu” của Phi-lê-môn trong Chúa (Phi-lê-môn 16).

Phao-lô biết những nô lệ trốn chủ thì không có tương lai. Họ có thể bị bắt bất cứ lúc nào. Họ phải chịu một cuộc sống nghèo khó. Nhưng bây giờ, là anh em của Phi-lê-môn trong Đấng Christ và là một người có ích lắm, Ô-nê-sim sẽ có một tương lai tốt đẹp. Thức ăn, nhà ở, và việc làm được an toàn với Phi-lê-môn. Vì thế, việc phục hồi mối tương giao sẽ là một sự khác biệt lớn trong đời sống Ô-nê-sim. Anh ta đã trở nên “anh em trung tín và rất yêu của chúng tôi” và người cộng sự trong phúc âm với Phao-lô (Cô-lô-se 4:9).

Từ những nguyên tắc của phúc âm, bạn có thể dùng điều gì để giúp giải quyết những mối tương giao đổ vỡ bạn có đối với những người khác?

Được Kêu Gọi Để Hợp Tác Chứ Không Cạnh Tranh

Như chúng ta đã học trong bài trước, hội thánh Cô-rinh-tô có những nan đề sâu xa. Phao-lô nói về nguyên tắc nào trong 1 Cô-rinh-tô 3:5-11; 12:1-11; và 2 Cô-rinh-tô 10:12-15 để chữa lành và phục hồi? Tại sao chúng rất quan trọng cho sự phục hưng và cải cách?

Trong những câu này, sứ đồ Phao-lô liệt kê những nguyên tắc quan trọng về sự hiệp một trong hội thánh. Ông cho thấy Đức Chúa Giê-su dùng những người khác nhau cho các chức vụ khác nhau cần phải có trong hội thánh Ngài. Nhưng mỗi người đều làm việc chung với nhau để xây dựng nước Đức Chúa Trời (1 Cô-rinh-tô 3:9).

Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta để hợp tác, chứ không cạnh tranh. Mỗi tín đồ được Chúa ban tài năng để hợp tác trong việc phục vụ thân thể Đấng Christ và cộng đồng (1 Cô-rinh-tô 12:11). Không có sự ban cho nào lớn hơn hoặc nhỏ hơn. Tất cả đều cần thiết trong hội thánh Đấng Christ (1 Cô-rinh-tô 12:18-23). Và những ân tứ Đức Chúa Trời ban cho không phải để dùng cho mục đích ích kỷ hay phô trương. Đức Thánh Linh ban những ân tứ này để dùng trong sự phục vụ.

Tất cả những so sánh với người khác là không khôn ngoan, vì sẽ làm chúng ta trở nên nản chí hay kiêu hãnh. Nếu chúng ta nghĩ những người khác “giỏi hơn”, thì chúng ta sẽ cảm thấy nản chí khi so sánh mình với họ. Nếu nghĩ việc chúng ta làm cho Đấng Christ hay hơn công việc của người khác, thì chúng ta sẽ cảm thấy kiêu hãnh. Cả hai thái độ này giới hạn chúng ta trong công việc làm cho Ngài. Khi làm công việc Chúa giao phó, chúng ta sẽ thấy niềm vui trong sự làm chứng cho Chúa. Công việc của chúng ta sẽ hỗ trợ việc làm của những thuộc viên khác. Và hội thánh của Đấng Christ sẽ được phát triển mau chóng cho nước trời.

Bạn có thể nghĩ đến người nào đó có những ân tứ làm bạn thấy ganh tị? Đồng thời, bạn có thường cảm thấy hãnh diện về ân tứ của mình tốt hơn những ân tứ của người khác không? Chúng ta học được thế nào các thái độ vô vị lợi sẽ giúp chúng ta tránh được những cạm bẫy ở đây?

Từ Cay Đắng Tới Sự Tha Thứ

Sự tha thứ là gì? Sự tha thứ có đối những hành động của người nào đó đã làm tổn thương chúng ta trở thành đúng không? Sự tha thứ của chúng ta có tùy thuộc vào người đó cảm thấy buồn rầu vì đã làm hại chúng ta không? Còn nếu người mà chúng ta đang buồn giận không đáng tha thứ thì sao?

Rô-ma 5:8-11; Lu-ca 23:31-34; 2 Cô-rinh-tô 5:20, 21; và Ê-phê-sô 4:26-30 giúp chúng ta hiểu thế nào sự tha thứ từ Kinh Thánh?

Đấng Christ đi bước đầu tiên để đem chúng ta trở lại với Ngài. Đó là “lòng nhơn từ của Đức Chúa Trời đem người tới sự ăn năn” (Rô-ma 2:4). Trong Đấng Christ, chúng ta được hòa thuận với Đức Chúa Trời trong khi chúng ta còn là kẻ có tội. Sự ăn năn và xưng tội không tạo nên sự hiệp một với Đức Chúa Trời. Sự chết của Đấng Christ trên thập tự giá đã làm công việc đó. Phần chúng ta là chấp nhận những gì Chúa đã làm cho chúng ta.

Đúng, chúng ta không thể nhận được ơn phước của sự tha thứ cho tới khi chúng ta xưng tội lỗi mình. Điều này không có nghĩa là sự xưng tội tạo nên sự tha thứ trong lòng Đức Chúa Trời. Sự tha thứ luôn luôn ở trong lòng Ngài. Nhưng sự xưng tội giúp chúng ta nhận được sự tha thứ (1 Giăng 1:9). Vì thế, sự xưng tội rất quan trọng. Đây không phải vì điều đó thay đổi thái độ của Đức Chúa Trời đối với chúng ta. Những điều quan trọng là sự xưng tội thay đổi thái độ của chúng ta đối với Ngài. Chúng ta thay đổi khi chúng ta đầu phục quyền phép của Đức Thánh Linh và ăn năn cùng xưng tội mình.

Sự tha thứ cũng rất quan trọng cho sức khỏe thuộc linh của chúng ta. Nếu chúng ta không tha thứ cho người nào nghịch cùng chúng ta, thì điều này có thể thiệt hại cho chúng ta hơn là cho người đó. Giả thử một người xúc phạm đến bạn và sự đau khổ lớn lên trong bạn vì bạn không tha thứ. Lúc đó bạn để cho người đó làm bạn đau khổ hơn nữa.

Sự tha thứ là trả lại tự do cho một người vì chúng ta không còn phán xét họ nữa. Bởi vì Đấng Christ đã cho chúng ta sự tự do không còn phán xét chúng ta nữa. Điều đó không làm người khác hòa thuận với chúng ta. Chúng ta có thể làm hòa với người làm tổn thương chúng ta. Đó là vì Đấng Christ đã làm hòa với chúng ta khi chúng ta xúc phạm tới Ngài. Chúng ta có thể tha thứ vì Đấng Christ đã tha thứ chúng ta. Chúng ta có thể yêu thương vì Đấng Christ đã yêu thương chúng ta. Sự tha thứ là một sự lựa chọn. Chúng ta lựa chọn để tha thứ. Dù người khác có thái độ và hành động thế nào cũng không sao. Đây đúng là tinh thần của Đức Chúa Giê-su.

Sự hiểu biết được Đấng Christ tha thứ giúp chúng ta thế nào để học tha thứ những người khác?

Từ Căm Giận Tới Phục Hồi

Hãy đọc Ma-thi-ơ 18:15-17. Có ba bước nào Đức Chúa Giê-su dạy để giúp chúng ta giải quyết những nan đề khi một thuộc viên khác trong hội thánh làm tổn thương chúng ta? Chúng ta dùng các lời này trong những hoàn cảnh ngày nay thế nào?

Đức Chúa Giê-su có những lời dạy dỗ trong Ma-thi-ơ 18 vì Ngài muốn giữ các nan đề trong một nhóm càng nhỏ càng tốt. Chương trình của Ngài là muốn nan đề được giải quyết chỉ giữa hai người có liên quan. Đây là lý do tại sao Đức Chúa Giê-su phán, “Nếu anh em người phạm tội cùng người, thì hãy trách người khi chỉ có người với một mình người” (Ma-thi-ơ 18:15). Khi có nhiều người tham gia vào một nan đề xảy ra giữa hai người, thì nó sẽ dẫn đến nhiều nan đề khác. Người ta theo phe. Và cuộc chiến bắt đầu giữa hai phe chống đối nhau. Nhưng khi Cơ Đốc nhân cố gắng để giải quyết sự khác biệt cách kín đáo, thì có cơ hội tốt hơn cho tình thân yêu thương và hiểu biết. Và hoàn cảnh thì đúng cho Đức Thánh Linh làm việc với họ khi họ cố gắng để giải quyết sự bất đồng.

Tuy nhiên, có những lúc cuộc gặp mặt kín đáo không giải quyết được vấn đề. Lúc đó, Đức Chúa Giê-su khuyên chúng ta đem theo một hay hai người khác. Nhưng bước thứ hai phải luôn luôn được làm sau khi bước thứ nhất thất bại. Mục đích là đem người ta ngồi lại với nhau. Điều này không phải để kéo họ đi xa hơn. Một hay hai người tham gia vào với hai người đầu tiên không phải để chứng minh điều gì hay để trách móc người kia. Họ đến trong tình yêu và sự thương xót của Cơ Đốc nhân như những cố vấn và cầu nguyện để giúp giải quyết vấn đề giữa hai người đầu tiên.

Có những lúc tất cả các sự cố gắng đó đều thất bại. Trong trường hợp đó, Đức Chúa Giê-su dạy chúng ta đem vấn đề ra trước hội thánh. Đức Chúa Giê-su không nói về có buổi thờ phượng vào sáng Sa-bát với sự cãi cọ cá nhân. Nếu hai bước đầu tiên thất bại để giải quyết vấn đề, việc làm đúng sau đó là đem ra ban trị sự hội thánh. Một lần nữa, Đấng Christ muốn sự hòa bình giữa mọi người. Ngài không muốn trách người này và biện hộ cho người kia.

“Đừng để sự tức giận dẫn đến những cảm xúc tồi tệ hơn. Đừng để vết thương bùng nổ bằng những lời độc hại. Các lời này có thể gây ra một ảnh hưởng tiêu cực trên trí óc những người nghe. Đừng để các tư tưởng cay đắng tiếp tục chiếm hữu trí óc bạn. Hãy đến với anh em mình và khiêm tốn nói với người đó về nan đề giữa hai người.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Gospel Workers*, tr. 499.

Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Giả thử các nhân sự có Đấng Christ sống trong linh hồn họ. Giả thử tất cả sự ích kỷ đã chết. Giả thử không có sự tranh cãi về người này tốt hơn người kia. Giả thử họ hạ mình xuống rất nhiều đến nỗi tình yêu thương cho nhau được nhìn thấy và cảm thấy. Lúc đó, cơn mưa rào của ân điển Đức Thánh Linh sẽ chắc chắn tuôn đổ xuống trên họ. Và lời hứa của Đức Chúa Trời sẽ được thực hiện.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, tr. 175.

“Giả thử chúng ta đứng trong ngày lớn của Chúa với Đấng Christ là sự an toàn và ngọn tháp cao của chúng ta. Lúc đó, chúng ta phải bỏ đi tất cả sự ganh tị và đấu tranh cho quyền lực trên những người khác. Chúng ta phải diệt tận gốc những điều không thánh thiện này, để chúng không còn mọc đầu lên được nữa. Chúng ta phải đặt mình hoàn toàn về phe của Chúa.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Last Day Events*, tr. 190.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy đọc Cô-lô-se 3:12-17 trong lớp. Hãy thảo luận những nét tốt của bản tính Cơ Đốc mà sứ đồ Phao-lô khuyến khích hội thánh tại Cô-lô-se nên có. Tại sao những nét này là căn bản cho việc giải quyết các nan đề trong dân sự? Chúng hướng dẫn chúng ta thế nào để thực hành những nguyên tắc Đức Chúa Giê-su dạy trong Ma-thi-ơ 18:15-18?
- 2 Hãy ôn lại Cô-lô-se 3:12-17 và những lời dạy dỗ trong những câu này. Tại sao các điều này rất quan trọng cho sự phục hưng và cải cách chúng ta cần trong hội thánh?
- 3 Nếu chúng ta nghĩ về Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm, điều gì lớn nhất đã ngăn cản chúng ta không có sự phục hưng và cải cách cần thiết để rao giảng cho thế gian? Có phải những sự dạy dỗ và giáo lý chẳng? Dĩ nhiên là không! *Đây chính là những điều Đức Chúa Trời ban cho chúng ta để rao giảng cho thế gian.* Nan đề là với chúng ta mà thôi. Chúng ta là con người với những yếu đuối, như ganh ghét, cãi cọ, ích kỷ, ước muốn quyền lực trên những người khác, và còn nhiều điều khác nữa. Tại sao bạn, phải, bạn, và không phải người bên cạnh bạn trong hội thánh, cầu xin quyền lực của Đức Thánh Linh để đem lại những sự thay đổi tích cực. Và cầu nguyện để chúng ta có thể thấy sự phục hưng và cải cách trong cả hội thánh?